

Trước ba mẹ, con vẫn là một đứa trẻ

ISSN: 2734-9195

15:00 08/11/2024

Dù con có trưởng thành bao nhiêu, đi xa đến đâu, trong lòng ba mẹ, con vẫn mãi là đứa trẻ. Ba mẹ không mong con trả ơn, không đòi hỏi gì từ con, chỉ cần thấy con hạnh phúc và mạnh khỏe.

Tác giả: **Nguyễn Văn Nhật Thành**

Giáo viên Trường THPT Vĩnh Định – Huyện Triệu Phong – Tỉnh Quảng Trị

Tuổi thơ là khoảng thời gian đáng nhớ nhất trong đời của con người. Đó là lúc ta sống trong vòng tay yêu thương của ba mẹ, là thời gian ta vô tư lớn lên mà không cần bận tâm đến những lo toan của cuộc sống. Trong mắt con, ba mẹ không chỉ là những người sinh ra con, nuôi dưỡng con mà còn là chỗ dựa vững chắc, là những người hùng của tuổi thơ. Trước ba mẹ, dù con có lớn đến đâu, con vẫn mãi là một đứa trẻ.

Khi nhắc đến những ngày thơ ấu, hình ảnh đầu tiên hiện lên trong tâm trí con chính là ngôi nhà nhỏ ấm cúng nằm ở quê hương. Ba mẹ đã dành hết tâm huyết để xây dựng ngôi nhà đó, từ từng viên gạch, từng mảnh vườn nhỏ. Ngôi nhà, với con, không chỉ là một nơi để che mưa, che nắng mà còn là một tổ ấm, nơi con cảm nhận được tình yêu thương sâu đậm mà ba mẹ dành cho con. Con nhớ những buổi chiều hè, khi con ngồi trước hiên nhà, nhìn ba mẹ cặm cụi làm việc. Ba với cái nón lá cũ sờn trên đầu, lưng áo ướt đẫm mồ hôi nhưng vẫn kiên trì với công việc ngoài đồng. Còn mẹ, lúc nào cũng bận rộn với việc chăm sóc gia đình, từ việc nấu nướng, giặt giũ đến chăm con, nhưng nụ cười trên môi mẹ chưa bao giờ tắt. Trong mắt con khi ấy, ba mẹ thật phi thường.

Ba mẹ dạy con rất nhiều điều, không phải bằng những lời giảng dạy lớn lao mà qua từng hành động nhỏ bé hàng ngày. Con nhớ ba dạy con cách đứng dậy mỗi khi con ngã, dạy con rằng cuộc sống không phải lúc nào cũng dễ dàng, nhưng chỉ cần kiên trì, con sẽ vượt qua mọi thử thách. Mẹ lại dạy con về lòng nhân ái, sự nhẫn nại, và cách sống chan hòa với mọi người. Từng cử chỉ của mẹ, từ việc giúp đỡ hàng xóm đến cách chăm sóc từng bữa cơm gia đình, đều là những bài học quý giá.

Có lẽ bài học lớn nhất mà con học được từ ba mẹ chính là sự hi sinh thầm lặng. Ba mẹ chưa bao giờ nói ra những khó khăn, vất vả của mình, nhưng con luôn cảm nhận được. Ba mẹ luôn đặt lợi ích của con lên trên hết. Dù cuộc sống có khó khăn thế nào, ba mẹ vẫn luôn tạo điều kiện tốt nhất để con có thể học hành, trưởng thành và theo đuổi ước mơ của mình. Những lúc con gặp thất bại hay khó khăn, chính sự vững vàng của ba mẹ đã giúp con lấy lại tinh thần và tiếp tục bước đi.

Khi con dần trưởng thành, thế giới ngoài kia mở ra với con những cơ hội và thách thức mới. Con dần xa rời ngôi nhà nhỏ bé, nơi con đã lớn lên, và bắt đầu cuộc sống tự lập. Những ngày tháng ở xa gia đình khiến con càng thấm thía hơn về tầm quan trọng của ba mẹ trong cuộc đời mình. Mỗi lần gặp khó khăn hay mệt mỏi, điều con luôn nhớ đến là những lời động viên của ba, sự chăm sóc tỉ mỉ của mẹ.

Khi còn nhỏ, con từng nghĩ rằng ba mẹ thật vĩ đại, họ có thể làm được mọi thứ. Nhưng khi con lớn lên, con nhận ra rằng, ba mẹ cũng chỉ là những con người bình thường, cũng có những lúc mệt mỏi, yếu đuối. Tuy nhiên, trước mặt con, ba mẹ luôn cố gắng giữ vững hình ảnh mạnh mẽ, để con có thể tự tin bước tiếp.

Ảnh minh họa (sưu tầm)

Con nhớ có lần mẹ nói: *“Con còn trẻ, cứ sai lầm, cứ vấp ngã. Ba mẹ ở đây để nâng con dậy”*. Câu nói ấy dù đơn giản nhưng đã in sâu vào tâm trí con, giúp con vững tin hơn trên con đường đời. Bởi con biết, dù thế giới ngoài kia có khắc nghiệt thế nào, thì gia đình, ba mẹ luôn là nơi bình yên nhất, là nơi con có thể

trở về bất cứ lúc nào.

Trước đây, con thường nghĩ rằng ba mẹ luôn phải làm những điều đó cho con, rằng sự hi sinh của ba mẹ là điều hiển nhiên. Nhưng khi con trưởng thành, con nhận ra rằng không có gì là hiển nhiên cả. Mọi điều ba mẹ làm đều xuất phát từ tình yêu vô điều kiện dành cho con. Để nuôi dạy con thành người, ba mẹ đã phải đánh đổi rất nhiều, từ thời gian, sức khỏe cho đến những ước mơ cá nhân của mình. Nhìn lại quãng đường con đã đi, con thấy mình thật may mắn khi có ba mẹ luôn ở bên cạnh, dìu dắt con từ những bước đi chập chững đầu tiên cho đến khi con tự tin đối mặt với cuộc sống. Những lời dạy dỗ của ba, những cái ôm ấm áp của mẹ, tất cả đều là những hành trang quý giá mà con mang theo suốt cuộc đời.

Con nhớ một lần, khi còn nhỏ, con đã hỏi mẹ rằng: *“Mẹ ơi, con lớn lên mẹ có buồn không?”* Mẹ cười hiền, vuốt nhẹ tóc con rồi đáp: *“Con lớn lên là niềm vui của ba mẹ. Nhưng con phải nhớ, dù con có đi xa thế nào, ba mẹ vẫn luôn ở đây, chờ con trở về”*. Lời nói ấy vẫn luôn vang vọng trong con, nhắc nhở con rằng dù cuộc đời có thay đổi ra sao, tình yêu của ba mẹ là bất biến.

Những ngày tháng xa nhà, mỗi lần trở về, con luôn cảm nhận được sự thay đổi của ba mẹ. Mái tóc ba mẹ dần bạc đi, những nếp nhăn ngày càng hằn sâu trên khuôn mặt, nhưng ánh mắt yêu thương thì vẫn như xưa. Dù bận rộn đến đâu, con luôn cố gắng dành thời gian trở về nhà, bởi con biết, thời gian bên ba mẹ là vô giá. Mỗi lần trở về, con không còn là cô bé vô tư như ngày xưa nữa, nhưng trước ba mẹ, con vẫn mãi là đứa trẻ. Con vẫn thích nghe ba mẹ kể chuyện, vẫn thích ăn những món ăn mà mẹ nấu, và vẫn cảm thấy bình yên khi được ở bên ba mẹ. Có những lúc, con chỉ muốn dừng lại mọi thứ, bỏ hết công việc, trách nhiệm ngoài kia để trở về sống mãi bên ba mẹ, sống như những ngày thơ ấu vô lo.

Dù con có trưởng thành bao nhiêu, đi xa đến đâu, trong lòng ba mẹ, con vẫn mãi là đứa trẻ. Ba mẹ không mong con trả ơn, không đòi hỏi gì từ con, chỉ cần thấy con hạnh phúc và mạnh khỏe. Nhưng với con, ba mẹ là điều quý giá nhất trên đời, là nguồn động lực để con tiếp tục phấn đấu. Trong cuộc sống, con có thể gặp nhiều khó khăn, thử thách, nhưng chỉ cần nghĩ đến ba mẹ, con lại cảm thấy mình đủ mạnh mẽ để vượt qua tất cả. Ba mẹ là nơi con tìm về khi mệt mỏi, là nơi con cảm thấy an toàn nhất. Trước ba mẹ, con vẫn mãi là một đứa trẻ.

Tác giả: **Nguyễn Văn Nhật Thành**

Giáo viên Trường THPT Vĩnh Định – Huyện Triệu Phong – Tỉnh Quảng Trị